

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/219/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912201152
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:7912201152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Zuzany Mališovej, v právnej veci navrhovateľky: U. G., U. XXX, O., zastúpenej Mgr. Zuzanou Zajíčkovou, advokátkou, Dostojevského rad 17, Bratislava, proti odporkyni: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, o zaplatenie 1.312,82 eura s prísl., na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 11C/48/2012-68, zo dňa 29.11.2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania 69,22 eura titulom trov právneho zastúpenia na účet právnej zástupkyne navrhovateľky, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke 1.312,82 eura spolu s ročným úrokom z omeškania 9 % od 14.3.2012 do zaplatenia a povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania 216,58 eura. V prevyšujúcej časti návrhu o úroku z omeškania návrh zamietol.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáhala zaplatenia sumy 1.312,82 eura spolu s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že sa dňa 27.7.2011 stala jedinou právoplatnou dedičkou a majiteľkou finančných prostriedkov na účte odporkyne, vkladná knižka číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, po poručiteľovi M. O.,

ktorý zomrel dňa 2.2.2001. Keďže finančný zostatok ku dňu smrti poručiteľa predstavoval čiastku 1.312,82 eura, a aktuálny zostatok bol 3,98 eura, vyvodila z toho, že odporkyňa neoprávnene disponovala s účtom po smrti majiteľa účtu. Návrhom si uplatnila, aby jej odporkyňa vyplatila finančný zostatok na vkladnej knižke v zmysle osvedčenia o dedičstve 9D/403/2011.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že podľa osvedčenia o dedičstve č.k. 9D/403/2011 poručiteľ M. O., D.. X.X.XXXX, R. W. X.X.XXXX. Podľa osvedčenia o dedičstve zo dňa 27.7.2011 sa vlastníčkou vkladnej knižky so zostatkom vo výške 1.312,82 eura stala navrhovateľka, ako závetná dedička. Vkladná knižka č. XXXXXXXXXXX/XXXX bola zriadená dňa XX.X.XXXX. Mal za preukázané, že okrem poručiteľa bol oprávnený s vkladnou knižkou disponovať jeho syn M. O., D.. XX.X.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX. M. O., ako oprávnený disponent, vybral po smrti poručiteľa, dňa 12.2.2001 z vkladnej knižky

sumu 1.309,50 eura (39.450,- Sk). Poukázal na to, že zákon nevyžaduje písomnú formu pre uzatvorenie zmluvy o vklade, je však potrebné vydanie listiny, na základe ktorej možno s vkladom nakladať. V predmetnej veci bola výherná vkladná knižka zriadená dňa XX.X.XXXX M. O., ktorý ako disponenta určil svojho syna M.. Osoba disponenta nakladá s vkladom na vkladnej knižke na základe splnomocnenia, ktoré udelila fyzická osoba, pre ktorú je vkladná knižka vystavená. Aj v danom prípade Július Michalko nakladal s vkladom na základe splnomocnenia svojho otca. S poukazom na ustanovenie § 33b ods. 2 Obč. zák. konštatoval, že plnomocenstvo zaniká smrťou splnomocniteľa, ak z jeho obsahu nevyplýva niečo iné. Argumentáciu odporkyne znením bodu 4.3.5. osobitných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., podľa ktorého „ak sa banka preukázateľným spôsobom dozvie o úmrtí majiteľa vkladnej knižky, zaniká udelené splnomocnenie, to neplatí ak z obsahu plnomocenstva výslovne vyplýva niečo iné“, neuznal a uzavrel, že odporkyňa v konaní nepreukázala, že sa s vkladateľom, respektíve majiteľom vkladnej knižky na takomto disponovaní dohodla.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že pre sporové občianske konanie platí prejednacía zásada; tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať pre ne dôkazy je vecou účastníkov konania. Účastník má povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú, ktorá vyplýva z ustanovenia § 120 O.s.p. a jej nesplnenie má za následok procesnú zodpovednosť, nakoľko súd pri rozhodovaní vychádza z výsledkov dokazovania navrhnutého účastníkmi konania. Skonštatoval, že v danom prípade zaťažuje odporkyňa dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať skutočnosti, ktoré tvrdila, t.j. že si účastníci konania dojednali v zmluve o vklade, že splnomocnenie nezaniká smrťou splnomocniteľa, ale až okamihom, kedy sa odporkyňa dozvedela o úmrtí majiteľa vkladnej knižky. Uviedol, že odporkyňa svoje tvrdenie nepreukázala ani uzatvorenou zmluvou o vklade, ani iným spôsobom a vychádzajúc z ustanovenia § 33b ods. 2 Obč. zák. uzavrel, že plnomocenstvo zaniklo smrťou splnomocniteľa a to smrťou M. O. W. X.X.XXXX. Mal za to, že po tomto dátume nebol nikto oprávnený nakladať s vkladom na vkladnej knižke. Všetky práva a povinnosti poručiťľa prešli jeho smrťou na navrhovateľku. Na základe uvedeného potom súd prvého stupňa dospel k záveru, že keďže navrhovateľka v dedičskom konaní po poručiťľovi nadobudla predmetnú vkladnú knižku so zostatkom vo výške 1.312,82 eura, je oprávnená domáhať sa vydania vkladu na vkladnej knižke vo výške zostatku ku dňu smrti poručiťľa a na uvedenom základe v zmysle § 783 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 33b ods. 1, 2 Obč. zák. odporkyňa na jeho zaplatenie zaviazal.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. priznal navrhovateľke aj uplatňovaný úrok z omeškania od 14.3.2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh zamietol; vychádzal z toho, že úroky z omeškania možno priznať iba od času, keď sa odporkyňa dostala do omeškania a nakoľko čas splnenia nebol dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, bola navrhovateľka povinná o plnenie požiadať. Za preukázanú skutočnosť považoval doručenie návrhu na začatie konania odporkyni dňa 13.3.2012, preto požadované úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej istiny priznal od 14.3.2012 a vo zvyšku návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a navrhovateľke v podrobnej špecifikácii priznal plnú náhradu trov konania.

Proti rozsudku podala odporkyňa odvolanie a žiadala rozsudok v zaväzujúcej časti (ktorou jej bola uložená povinnosť zaplatiť 1.312,82 eura spolu s ročným úrokom z omeškania 9 % od 14.3.2012 do zaplatenia) zmeniť a návrh zamietnuť. Dôvodila tým, že navrhovateľka vo svojom návrhu vychádzala zo skutočnosti, na základe ktorej nadobudla v dedičskom konaní po zomrelom M. O. (ďalej len „poručiťľ“) ku dňu jeho smrti, t.j. ku dňu X.X.XXXX, právo na výplatu zostatku peňažných prostriedkov na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenej u odporkyne a to v celosti. Na výplatu peňažných prostriedkov, ktoré v dedičskom konaní po poručiťľovi nadobudla, vyzvala odporkyňa listom zo dňa 3.10.2011 a 14.11.2011. Poukázala na skutočnosť, že o smrti poručiťľa sa dozvedela až na základe dožiadania Notárskeho úradu JUDr. V. W. prejednávajúceho dedičské konanie po poručiťľovi, ktoré jej bolo doručené dňa 8.7.2011 (viac ako 10 rokov od smrti poručiťľa) a vzhľadom na uvedené, tak umožnila nakladať hotovostnou formou s peňažnými prostriedkami uloženými na vkladnej knižke poručiťľa osobe, ktorú poručiťľ splnomocnil na takýto právny úkon na základe písomného plnomocenstva. Navrhovateľke nebolo možné vyplatiť celý zostatok peňažných prostriedkov na vkladnej knižke, ktorú nadobudla v dedičskom konaní a preto pri vyplatení zostatku z vkladnej knižky navrhovateľke nemôže vychádzať zo sumy uvedenej v dedičskom rozhodnutí ku dňu smrti poručiťľa, ale zo sumy peňažných prostriedkov na vkladnej knižke predstavujúcich zostatok v deň, kedy sa o smrti poručiťľa dozvedela a

prestala tak vykonávať akékoľvek príkazy a plnomocenstvá udelené poručiťom. Argumentovala tým, že navrhovateľke vznikol nárok na vyplatenie zostatku peňažných prostriedkov na vkladnej knižke v deň 8.7.2011, tzn. vznikol jej nárok na výplatu sumy 3,98 eura. Nesúhlasila ani s právnym názorom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého hotovostný výber uskutočnený dňa 12.2.2011 z vkladnej knižky poručiťa, osobou oprávnenou na základe udeleného písomného plnomocenstva, bol uskutočnený neoprávnené. Je nepochybné, že poručiťeľ ešte počas svojho života, kedy nebol súdom pozbavený prípadne obmedzený spôsobilosti na právne úkony, splnomocnil svojho syna M. O. na nakladanie s prostriedkami na vkladnej knižke, ktorej bol majiteľom. Bolo teda možné konštatovať, že poručiťeľ určil osobu oprávnenú na prijatie plnenia zo strany odporkyne. Povinnosť poskytnúť plnenie jej vzniká v okamihu, keď vkladateľ alebo ním oprávnená osoba požiada o plnenie a splní podmienky dohodnuté pre výber z vkladnej knižky. V danom prípade požiadala o plnenie osoba splnomocnená majiteľom vkladnej knižky na nakladanie s prostriedkami a zároveň predmetnú vkladnú knižku predložila. Odporkyňa postupovala s odbornou starostlivosťou, keď overila totožnosť konajúcej osoby a jej oprávnenie konať pri danom bankovom obchode v mene majiteľa vkladnej knižky, ako aj preverila predloženie samotnej vkladnej knižky. Z dôvodu, že splnomocnená osoba bol disponent, oprávnenie konajúcej osoby konať v mene majiteľa vkladnej knižky bolo po formálnej a právnej stránke v poriadku, nakoľko odporkyňa nemala v tom čase vedomosť o úmrtí poručiťeľa (oprávnená osoba možno/zrejme zámerne zamlčala túto skutočnosť), nemala tak žiadne pochybnosti o oprávnení splnomocnenej osoby konať v mene poručiťeľa a po predložení predmetnej vkladnej knižky umožnila nakladať s peňažnými prostriedkami. Na uvedenom základe tak konala dobromyseľne a v dobrej viere a plnenie poskytnuté majiteľovi alebo ním splnomocnenej osoby do dňa, kedy sa dozvedela o smrti poručiťeľa, je podľa jej názoru nutné považovať za plnenie, ktorým neporušila žiadnu zo svojich zákonných povinností. Záverom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11Cob/190/2004, zo dňa 20.1.2005, ktorým odvolací súd rozhodoval v obdobnej veci a konštatoval, že odporca správne akceptoval plnomocenstvo udelené majiteľkou účtu splnomocnenej osobe. O smrti poručiťeľa a teda i o zániku plnomocenstva sa odporkyňa nepochybné dozvedela až dňa 14.5.1993 (odporkyňou nesprávne uvedený dátum), do toho času mohla realizovať všetky finančné operácie z účtu, pretože tým neporušila žiadnu povinnosť, ktorú jej ukladá zmluva alebo zákon a jej konanie v lehote hereditas iacens treba považovať za plnenie bona fidae.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľka uviedla, že nakoľko poručiťeľ zomrel dňa 2.2.2001 a v súlade s § 33b Obč. zák. plnomocenstvo zaniká smrťou splnomocniteľa, odporkyňa bola v čase uskutočnenia hotovostného výberu oprávnená nakladať s vkladom len podľa pokynov súdu, ktorému príslušný orgán štátnej správy v súlade s § 175a O.s.p. oznámil úmrtie vo svojom matričnom obvode, alebo orgánu, ktorý vykonával dedičské konanie. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2008, zo dňa 1.1.2011, ktorý v odôvodnení konštatoval, že § 49a Obč. zák. obsahuje úpravu právnych následkov pre prípad, že právny úkon bol urobený v omyle ako nevedomosti o skutočnom stave veci. Právna podstata omylu spočíva v tom, že konajúci mal nesprávnu, resp. nedostatočnú predstavu o právnych účinkoch úkonu. Omyl vo vôle je právne významný (má za následok neplatnosť právneho úkonu) len vtedy, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočností, ktoré boli pre právny úkon rozhodujúce, resp. podstatné a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť v čase právneho úkonu. O omyl však pôjde aj vtedy, keď druhý účastník omyl vyvolal inak, napr. neúmyselne alebo o ňom musel vedieť. V takomto prípade omyl musí vychádzať zo skutočnosti, ktorá je pre uskutočnenie právneho úkonu rozhodujúca (musí ísť o omyl podstatný). Omyl je podstatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca (podstatná), a bez ktorej by k právnomu úkonu nedošlo, a ďalej osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela v čase právneho úkonu aspoň vedieť. Ustanovenie § 49a Obč. zák. nemožno vykladať tak, že na jeho základe je osoba, ktorá sa omylu dovoľáva, zbavená povinnosti si sama podľa okolností konkrétneho prípadu, zabezpečiť objektívne informácie o okolnostiach, ktoré považuje táto osoba za rozhodujúce pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu a bez príčiny sa vo svojom úsudku nechala mylne ovplyvniť prípadnými náznakmi riešenia zamýšľaného právneho úkonu. Argumentovala tým, že konanie odporkyne, ktorá vydala peňažné prostriedky osobe, ktorá bola pred smrťou poručiťeľa na to splnomocnená, nemá oporu v zákone, aj keď išlo o vydanie v dobrej viere a odporkyňa konala v omyle; vyplatenie tak bolo neplatné. Poukázala na to, že jediným právnym úkonom pre prípad smrti, ktorého právne účinky nastanú až po smrti, je podľa nášho práva závet. To znamená, že splnomocnenie inej osoby, aby vyberala vklady z účtu vkladateľa, môže mať právne účinky len do okamihu smrti vkladateľa, a teda medzi živými; a taká bola nepochybné aj vôľa splnomocniteľa, pretože zo splnomocnenia nevyplýva nič iné. Po smrti vkladateľa nie je možné

považovať splnomocnenie za platné. Právnou skutočnosťou, ktorá spôsobila zánik plnomocenstva, je smrť vkladateľa. Zdôraznila, že poručiteľ mal v okamihu smrti 78 rokov (narodený XXXX, zomrel XXXX), čo by malo byť okolnosťou, na ktorú mala odporkyňa prihliadať a nedá sa teda ani povedať, že konala s odbornou starostlivosťou. V súvislosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, na ktorý poukazovala odporkyňa v odvolaní uviedla, že nie je zverejnený a taktiež ho nie je možné považovať za ustálenú judikatúru. Záverom argumentovala § 780 ods. 1 Obč. zák., v zmysle ktorého je zmluvnou povinnosťou banky vydať prostriedky vkladateľovi a v zákonom ustanovených prípadoch aj inej oprávnenej osobe. Keďže však plnomocenstvo zaniká smrťou, nebola odporkyňa oprávnená vydať prostriedky inej osoby na základe zaniknutého plnomocenstva. Pohľadávka sa tak stala predmetom dedičstva okamihom smrti vkladateľa podľa § 460 Obč. zák.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.6.2015 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Zmluvou o vklade vzniká vkladový vzťah ako druh záväzkového vzťahu, ktorého subjektmi sú na jednej strane fyzické alebo právnické osoby ako vkladatelia peňažných prostriedkov a na druhej strane peňažné ústavy (banky a pobočky zahraničných bánk) ako prijímatelia vkladov. Tento vzťah je upravený v Obč. zák. v ustanoveniach § 778 až 787. Zmluva o vklade na vkladných knižkách vzniká zložením vkladu vkladateľa a jeho prijatím peňažným ústavom, pričom tento potvrdí túto skutočnosť vydaním vkladnej knižky. Táto knižka je teda dôkazom o existencii vkladu a je upravená tak, že je z nej zrejmá výška vkladu, jeho zmeny a konečný stav. Ak nie je preukázaná iná výška vkladu, rozhodujúci je zápis v vkladnej knižke (§ 781 ods. 2 Obč. zák.). Bez predloženia vkladnej knižky nemožno vkladom disponovať (§ 783 ods. 1 Obč. zák.). To znamená, že vkladná knižka je legitimačným dokladom oprávňujúcim vkladateľa disponovať vkladom. Oprávnenie s vkladom nakladať patrí predovšetkým samému vkladateľovi. S vloženými peňažnými prostriedkami môže nakladať aj iná osoba, ktorú na to oprávňuje zákon v ustanovených prípadoch (§ 780 ods. 1 Obč. zák.). Inou oprávnenou osobou môže byť napríklad zákonný zástupca, zmluvný zástupca podľa § 31 a nasl. Obč. zák., prokurista podľa § 14 a nasl. Obch. zák. a ďalšie.

Výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že na základe Osvedčenia o dedičstve Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 9D/403/2011, D not 131/2011, nadobudla navrhovateľka ako závetná dedička po poručiteľovi M.P. O., D.. X.X.XXXX, zomrelom dňa X.X.XXXX, vkladnú knižku vedenú v Slovenskej sporiteľni, a.s., číslo vkladnej knižky XXXXXXXXXXX/XXXX, so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa v sume 1.312,82 eura. S ohľadom na uvedené odvolací súd uzatvára, že v konaní nebola sporná existencia právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok a tieto okolnosti založili nárok navrhovateľky proti odporkyňi v zmysle §§ 460, 481 Obč. zák. a § 175s ods. 1 písm. b) O.s.p.

Na zdôraznenie správnosti napadnutej časti rozsudku odvolací súd uvádza, že v zmysle platnej právnej úpravy sa dedičské konanie začína tak, že príslušný orgán štátnej správy poverený vedením matriky oznámi úmrtie vo svojom matričnom obvode súdu príslušnému na začatie konania o dedičstve a súd začne konanie aj bez návrhu, len čo sa dozvie, že niekto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho (§ 175a O.s.p.). Začatie konania o dedičstve sa spravuje zásadou oficiality, v zmysle ktorej sa konanie o dedičstve začína z úradnej povinnosti hneď, ako sa súd dozvie o smrti fyzickej osoby alebo o tom, že fyzická osoba bola vyhlásená za mŕtvu. Hodnoverná informácia o smrti osoby, respektíve o jej vyhlásení za mŕtvu, je takisto mimoriadne dôležitá pre každý peňažný ústav a jeho ďalšie konanie vo veci produktov, ktoré mala v peňažnom ústave osoba, ktorej sa informácia o smrti, respektíve o vyhlásení za mŕtvu, týka. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že bez ohľadu na to, kedy došlo k hodnovernému preukázaniu smrti poručiteľa (napr. predložením úmrtného listu niektorým z dedičov, dožiadanim údajov zo strany súdneho komisára, potvrdením matriky o úmrtí poručiteľa), ak nie je vo všeobecných obchodných podmienkach banky uvedené inak (napr. že akékoľvek plnomocenstvo klienta

udelené tretej osobe, na základe ktorého je takáto tretia osoba oprávnená v rozsahu a spôsobom uvedenom v plnomocenstve konať v jeho mene pri bankových obchodoch, smrťou klienta osoby ako splnomocniteľa nezaniká), peňažný ústav už v momente smrti poručiteľa musí s poukazom na § 460 Obč. zák. (ako aj z dôvodu predchádzania vzniku škôd) zabezpečiť blokovanie možnosti výberov a prevodov vkladových produktov poručiteľa, t.j. všetkých účtov a vkladných knižiek, ako aj zabezpečiť obmedzenie prístupu v rámci služieb, ktoré poskytuje v súvislosti s vkladovými produktmi.

Predmetná vkladná knižka bola zriadená dňa XX.X.XXXX M. O., nar. X.X.XXXX, ktorý ako disponenta určil svojho syna M. O.. Napriek právoplatnému osvedčeniu o dedičstve nedošlo zo strany odporkyne k vyplateniu finančného zostatku na vkladnej knižke v sume 1.312,82 eura, nakoľko aktuálny zostatok ku dňu prejednania dedičstva (27.7.2011) bol 3,98 eura. Bolo preukázané, že M. O., D.. XX.X.XXXX, vybral po smrti poručiteľa dňa 12.2.2001 z predmetnej vkladnej knižky vklad 39.450,- Sk (1.309,50 eura). M. O. nakladal s vkladom na vkladnej knižke na základe splnomocnenia svojho otca, ktoré však s poukazom na § 33b ods. 2 veta prvá Obč. zák. zaniklo smrťou poručiteľa (splnomocniteľa) dňa 2.2.2001, nakoľko v priebehu konania z obsahu plnomocnenstva nevyplýnuli skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iný záver. S ohľadom na uvedenú právnu skutočnosť má odvolací súd za to, že odporkyňa v zmysle § 780 ods. 1 Obč. zák. nemala po smrti poručiteľa M. O. disponentovi, v rámci jeho zmocneného práva s vkladom nakladať, umožniť výber predmetného vkladu.

Na ďalšie zdôraznenie správnosti napadnutej časti rozsudku odvolací súd už len dodáva, že v zmysle právnej úpravy platnej a účinnej v čase neoprávneného výberu (§ 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 21/1992 Zb. o bankách), sa vkladom rozumejú zverené peňažné prostriedky, ktoré predstavujú záväzok voči vkladateľovi na ich výplatu; vyplatenie peňažných prostriedkov výberom z vkladnej knižky tak v zmysle § 559 ods. 1 Obč. zák. predstavuje splnenie dlhu peňažného ústavu z klasického záväzkového právneho vzťahu (zmluvy o vklade) voči vkladateľovi. Pokiaľ však dlžník plní tomu, kto nebol oprávnený plnenie v mene zastúpeného prijať, k splneniu dlhu nedôjde. Na uvedenom základe sa tak odporkyňa nezbavila svojho záväzku, pričom nebolo rozhodujúce ani to, či o skutočnosti, že plnila disponentovi, ktorý už nebol oprávnený plnenie v mene zastúpeného prijať (M. O., D.. XX.X.XXXX), vedela. Napokon, pokiaľ ide o odporkyňou uvádzané rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v obdobnej veci sp. zn. 11Cob/190/2004, zo dňa 20.1.2005, toto nie je odvolaciu súdu z dostupných zdrojov známe a nakoľko nebolo pripojené jeho znenie, odvolací súd k nemu nedokáže zaujať žiadne stanovisko. Odvolací súd však nie je viazaný rozhodnutiami iného senátu Krajského súdu v Bratislave vo veciach nesúvisiacich s predmetnou vecou a zotrváva na vyššie uvedenom právnom názore.

O náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľky odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Nakoľko mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal jej náhradu trov konania 69,22 eura predstavujúcu trovy právneho zastúpenia. Tieto vyčíslil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. a priznal za vyjadrenie k odvolaniu z 31.1.2013 (§ 14 ods. 3 písm. b) vyhl.) odmenu 61,41 eura a 7,81 eura režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.), spolu celkové trovy právneho zastúpenia 69,22 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.